

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

זה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

ידעין שהני' עת רצון והיה אז הכהן זוכר את השם ככתבו
עם ניקודו והיה זכרון בו בכתת ובהשקט והיו
עששים סיפי הסיכל והיה הסיכל מתמלא וזה עליין והכהן
בתוך הזוהר פותח ואומר רבון כל העולמי' יהי רצון מלפניך
שתהא שנה זו שנה ברכה והגלגלה וכו' והכהנים העומדים
בפניו המזרחי כאשר היו שומעין את השם היו כופלים על
פניהם ואומרים בשכ' מלו' והיה הכ' ג' מתחנן לפני אדוניו
בזכרו את השם היה מעלה את היו' ד' למעל' והיה מתפשט
איתו בגבורה ובקול רכה וכן לכל האותיות כאשר אמרתי
וזה היה ככבד כ' ג' בצאתו בשלום מן הקודש כי זיו השכינה
בדמיון עטרה היה בראשו של כ' ג' עד הגיעו לביתו וכאלו'
השם את היו' הכורא על ראשו של הכ' ג' היו עומדי' באימה
וביראה כורעים ומשתמים ואומרים אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיי' אליו והכהן כשהי' יוצא לא היה חוזר אחור
לארון סן יהיה כענש מיד אלא היה יוצא אור' א' מבית קדש
הקדשים ינבין כדי ארון בדמיון ברכ' והיה מחבק לכהן והיה
מוציאו לפי שעה כדי שלא יחזור אחריו לארון ששם השכינה
מני היה יכול לרבה החכמה שהיה משיג בעת ראותו השכיכ'
ובשיגו השנה אין קץ ואין דמיון לכמו' הנדול שהיה משיג
ששם היה רואה את השמים שמהן נשתרגו כל המדות הן
בודות מוסדות עולם והכנייני' הנדולים והיה רואה הרבבות
השרשי' כיצד נרכבו בשורש א' הוא שורש אילן החי' והיה רואה
אין החי' והיה רואה הענפי' והיה רוא' כיסוי הענפי' כימה הם
מכסים השורש והיה רוא' פרי הענפי' אבל לא היה אוכל ולא
היה יודע איזה פרי מתוק ואי' פרי מר והיה משיג ג' מאורו'
הלו' בהרכבת לו' עם לו' כמו שאמרתי למעל' ובצאתו בשלום
מן הקודש היה מוכר חכמותו לבנו אס' היה ראוי להיו' כ' ג' אז
לכהן אשר אס' היה ראוי כמו כן להיות כ' ג' שגאש' וכנס לקדש
הקדש' שיהיה בק' בדיעת המאורו' ושל' יכשל בו וכל ישראל
עמו וכן היו עושי' הכהנים בקדש הקדשים היה מקוק השם
באותיותיו ובניקודו בשער הארון וכאשר היה רואה הכהן
ששע' הארון היה מלא וזה לכן היה שמש מאו' ואס' היה רואה
אדום לא היה בימן טוב לישראל ולא לכהן וכאלו' הכהן האדו'
הזה היה מתאמץ ואומ' רבון העולמי' שוב מקרון אפק והנחם
על הרע לעמך והיה אומ' ומרבה בקשו' ותאכזי' לפני הק' בה
והי' קו' אחת נקשרת במעל' הכהן של משי' לכן והי' אותו
קרו' נקשרת האונה כמו כן בעורה והיה כ' ג' מנענע הקו'
והיה רמו' שינעקו בני ישראל א' י' וישבו לו בכל לבבם וכאלו'
הכהני' והעם שהכהן מנענע' הקו' היו נועקי' מיד כנפש מרה
משו' רמיו' מלפני הק' בה ומיד האדו' מו' ללכן והכ' ג' מנענע'
הפעמוני' מרוב השמח' והנח' אמרתי לך קנת' חוקו' המקדש

כשהיה הכהן נכנס א' קדש הקדשים והארכתי (כ"א והרי)
כיקוד כגול מפני שהו' כיקוד הסגולה הכתוב ללכני ישראל זרע
קודש ויאר' השני היוצא מן שורש המזד' והששון והתפארת
כמו שאמרתי שהכוהני' (כ"א שהניקודי') את השם ומזנו יוצאי'
וזכו עניין גדול מאוד והוא מאור שממשך בגבורה מתפשט
הנה והנה לפי רוב גבורתו כולל העליונים והתחתונים כדי
לעשותם א' ומן רוב גבורתו נתפשט מאור אחד ממזנו שהוא
מכריזו בגבורה ודומק אותו מאוד מפני רוב גבורתו והוא
לגש באות השכינה והוא הזו' כתפשט לכל עבר ולכל פנה
ובגבורת גדולתו מכריז לכל המאורו' לעשו' כרובו והו' מאור
פותח השערי' ויוצי' המאורו' ומקומם ברוב גבורתו והדרתו
והוא מאור פותח סלובי מרחם ומוציא חיה מתקומה לפעול
פעולתו הוא כיקוד פתח מן תכונתו הקטנות מן החמהרים
לפעול פעולתן כמו שאמרתי והוא ניקוד גדול מאוד לפעול
פעולות אין קץ לתבונתו ולפיו' והוא כיקוד על אות ה'
הראשון שהיא אות שבי' בשם יה' זה הככבד והכור' ושם המאו'
השני הזה אלה' ים וזהו עניין גדול אשר אות המכוסה
מתנהגת במדת הגבורה כמו שראית' והבנת בלו' הדברים
מאור ה' הוא מאור' נורא להשכיל ובו היה מאריך הכ' ג' ביותר
מכל המאורות והיה מומשיכו אליו כנעם השיר המאו' ממשיך
אליו המלכה והממשלה הענומה כמו שאמרתי למעלה ושמו
מלב' יה' (כ"א מכל מלב' יה') וניקודו הוא ניקוד חירק אור'
המקור כמו שאמרתי פעם ופעמיים והוא מאור הרביעי הם
ג' מאורו' שלשלת כמסכו' בגבור' גדול' והם ניקוד שו' רך מן ג'
ניקודים ושם א' לשלש' הם והו' השם יתק' ראיהו (כ"א כ' כי
דינו יהיה יה' זה אר' יור' וכאשר יהיה נחשו' באופן הזה
יחאורו' יה' אבל כדי שיהי' יהו' בראש וגם יהו' בסוף לכן הוא
כנרף כן) שם אמיץ אינו יוצא משו' מקו' (כ"א פסוק) כי הוא
מאור בפני עיניו כמו שתראה בגירוף שם יה' זה אשרי איש
אשר העמיק לדעת למנוח' תכמ' בזה השם אומרי' כ' ומעל'
היו מן היכל הפנימי למקו' שהיה עומד שם הארון והכהן לא
היה רשאי לעלו' יותר מן הט' ומעל' סן יעבש עונש אשר לא
ינא' ממש ובעלותו בכל מעל' מעל' מן הט' והכורו' היה אומר
שירו' ורנני' ובכל שיר וזיה' היה זוכר תולדו' השם ונירוף שלו'
וכאשר היה מניע א' הט' ומעלו' היה אומר הודו' והיה זוכר
את השם כמו שאמרתי והנה נשלם ניקוד הו' על כללים
ופרטים במדת הגבורה הקשה בתנועות קטנות ממשוסיס'
עליהם הגבורה הגדולה והכני' מתחיל לפרש ניקוד הא' ובו
תראה בגבורת חוקות ונוראות יותר מן הניקוד הו' וכבר
הזכרתי שהפעל יתכוין באות הניקוד (כ"א בשמות)
ויפעל

ובלי מלא
ולס כמש
האלו הג
כדי שיהי
פיע חכיה
פניהם ו
ביתו ו
יהיה גדול
גד איות
וזה מוכי
ודעו אלה
יותר וכל
וע' קטנה
הה הניקוד
שהיה זוכר
רא' עכשי'
עכש אות
יאל למזרח
חוק מאור
המאורות
ת ה' היה
זית העול
ג כדי שלא
די שלא ינ
ג ב' ה' ו
ד ה' ו
גו' קטנות
ליו מביאו
ביאו בדרך
ל הפעולה
גרא חכמה
יכל קודש
והמוכנס
גלה קקרא
ס ולשונ
את הארון
סלמ לבי
בני ישראל
כבי באות
יה מוכעכ
היו ישראל

ידעין

ויפעל כל אשר ירצה וכל דבר לא יחד מומנו בהיותו עושה
כל לו הדברים בסדרן ולא יאמר דבר ועתה בהיותך רואה
עומק הדברים יארו עיניך :

ניקוד הח

ויימלל גבורותיו ותהילותיו
בהיותו עולה בקו המישור
להראות גבורתו ויפיו לכל היוצרות האחרים המתפשטים
מומו והוא מאור גבור ומוח מאור אין תכלית לכל גבורותיו
וכאשר מתפשטים מן השורש הנעלם מתחדדים לקראתו כל
בעלי המושלה הנדולה ובעלי האור המאירים מקנה הארץ
ועד קנה הארץ ובהו המאור לפי רוב גבורתו הנדולה טעו
בו כמה חכמים מזוכמים בהיותם רואים תוקף מושלתו
שממנו מתפשט מאור אחר הוא המכה הגלגל בגבורתו
והוא המרעיש לכל הנבאז וכל הקיילים רעש אמוץ כי מן זה
המאור המרעיש לכל הגלגלים מתפשט מאור אחר שהו' ליון
והוא נקרא תלי המנוייר כדמיון קאש בזכבו ונאזו בגלגלים
ומקיפי הוא המשקף וכוכבי לכת בגבורתו וכראוי המקמים
את המאור הזה שתולדותיו וכלו כמנאז לו אמרו וכך הלא
הוא אהבו ואמכו ועבדיו היובר וברא הכל ולפי שלא דקדקו
היטב מטאו שאם היו מדקדקים היו מונחים האמת וכאשר
בכנסו לפרדס ר"ע וכן זומא ולישע בן אבויה וכן עזאי
התסלו לדקדק מליושלה ולמטה במאורו וראו מאורה מתגב
ומוטרו השורש הניסו העכף השנו למאור הזה ר"ע
אומר כתיב וקדשתם את שבת המימימים שבה ונזהשוטות
לא היו לא תשע וארבעים א"כ מליושלה לו השמוטות אדון
השמוטות ומי שאינו רואה זה אינו רואה שזה השמימי הוא
תיקון אדוניו (כ"א וזה שאני רואה אדון השמימי שהוא
תקותנו ואדונינו) התחילו להעמיק עד איזה מקום
ימושלתו מנע ראה שהיה עולה בקו המישור הנעל ממוקור
השכל והקמיה והיה מנענע כעננע אמוץ בא עד מקום
המנפה וירד דרך המורד בית השורשים א"ר עקיבא ואני
אמרתי לריק יעתי חשבתי מתנבה רעה ללבי ראה מקום
השורש שמשש כשרשו השרשי הגדולים בן זומא בראותו מעל
המאור הגדול הזה ופג לבו והאמין לגמרי כי לא השני
השורש הנאם (כ"א ויפג לבו ולא היה מאמין) והיה עומד
בין שני השערים ומשתטה ולישע בן אבויה התאמן לגמרי
כי לא השיג השורש הנאם ודע מפני שהאמין שעה אחת כעכשו
עובש אמוץ בהיותו עולה המאור הזה בקו המישור והשתפפכה
הגלגלים מתגלגלי (כ"א מתחדדים) והשרשי בעלי הכולת
כאזוי כשרשם כדי שלא ימוטו כל ימי עולם ובהיות השרשי

כאזוי כשרששם הם מורכבים ואומרים השירה ועולים
בעליו למאור השירה (כ"א השירה) וקול הרכה עול למעלה
ובהיות המאור עולה ומתאמן בגבורתו הנדולה מתחלק
לשני כדי להכין ולדעת שאם היה א' שאז היה ספק במציאות
ומשנתחלק יוטא משט הספק וכאשר הודא ובהיותו כחלק
חלק העליון מכהיב המאורו והגלגלים והכוכבים והמלאכי
וחלק השני מכהיב את העולם התיכון ועולם השכל
וגבורותיו והתמונות ודני הם ועל סדר הנאם הזה אמר
המשורר הגדול מה רבו מעשיך יי' וגו' והמכה את העליונים
והמונחים והמביא הוא המאור העליון ומשני החלקי הנפס
דרך בית השורשים נקרא שמו אלהים אלקי ישראל מקור
(כ"א מקום) מהאור הנעלם והחלק השני המכה את
העולם התיכון והשכל לגבורותיו נקרא שמו אלקי ישראל
לקי ישראל שני מאורות מכהיב את השם הנכבד והנורא
לפעול פעולותיו בהכונה ואלו שני המאורות כדורו וכוכבי
לכת להכהב העול ויצ מזלות וכל כתי התקופו המכהיב
את העולם והוא הניקוד ש"א באות ראשונה מן ניקוד השם
הגדול והנורא ולמה נקרא שמו ש"א מפני שכאשר יוצא
מוקמו אמרו המלאכים לו ללו כבר יצא המאור הנאמר ונא
להשפיע לכל הכחות כי מדי נאמו משפיע לעולם והו' נאמר
ההשפעה וכמוצא בזה הנימור מיימיה ומשיולה כדורו ההשפעה
מתאיימות הנמור השכייה משנת על ישראל הברית התיכון
ושני הניקודים שנמנאו באות ש"א הם רימו ושני קופות של
יו' ד כנגד קוץ העליון והתחתון וזה מקבל מן העליון וזה
מן התחתון ושני הם המאורו חוקים וטובים שכבר הזכרתי
מעלותם כמה היא גדול והיא תנופה קטנה ואמרו על סוד
הניקוד הזה הנעלם שכל המעייק להבין בו יבין הסוד כמו
שנדקך להיות יודע למי הוא עובד וכבר אמרתי שכל איש
מבני ישראל שאינו יודע למי הוא עובד הרי הוא בכלל קטני
אמנה ומי שאינו יודע למי הוא עובד ושטא כשגה כמו כן
הק"ב לא יודק שאינו מכיר (כ"א יודע) לגבי האדם הלא
האדם הוא אינו יודע למי עובד גם הק"ב אינו משגיח בו
כפרט אלא בכלל כמו שנושה לשאר פריצי ישראל וכל איש
הבדוק ופודק יודע למי עובד אין חכמה נעלמו מומנו ויגור
אומר ויקס לו אם לחיים אם למות ויותר מתגבר מילאכי
השית שהם לא ירדו לבסוף והוא ירד ואלו שני המאורות
שקופות מעלותם מראים השפעה בתחתונים כי כמו שהנא
משנים בעליונים מפני ניקוד העליון כן הוא משנים
בתחתונים מפני ניקוד התחתון וכמו שניקוד התחתון
זופה לעליון כן התחתונים זופים לעליונים וכמו שהק"ב
ברא

ברא וסידר
המרכבה ש
קצף חרון
המרחק ללא
נרצה לעקב
לאזו שגרים
והקמיה ש
קדרתי כנג
גבר יאל
מלאכי מש
מפרנסים ל
שאפי שתמו
השורש והכ
מאור שכי
השמיעות ה
ומימו זה
שמתגבר ב
מאורות מ
התרששים
כאמר וקדש
וגו' על בור
הזה אמר
לכא והוא
בתריהו
רביבין ויו
בהון לפוס
דמותהברי
כ"א דמותק
הוא אתרט
יובלא לישן
ועל יובל יש
דכל אילכא
אתרא מיי
אתרא דיתק
גבורתיה ל
תשכ' רוא
לעילא מן
דגבורתא
דהוא מארי
ובלקין לע